

Cem Onur Seçkin

Davud Yıldızlı Kargalar

davud
yıldızlı
kargalar

UPAS Yayın

-48-

**“Davud Yıldızlı Kargalar”
Cem Onur Seçkin**

Ocak 2024
upas.evvel.org

E-posta
upasnesriyat@gmail.com

Cem Onur Seçkin (1997, İstanbul)

Lise öğrenimini Yedikule Anadolu Lisesi'nde tamamladı ve bu yıllarda klasik gitar çalmaya başlayarak ilk sahne deneyimlerini edindi. İstanbul Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü'nde eğitimini sürdürdüğü dönemde üniversite tabanlı organizasyonlarda sahne aldı ve 2019 yılında 'Ev Sahibi' isimli eski müzik grubuyla ilk teklileri olan 'Kırmızı Palto'yu yayımladılar. Şiir ve düzyazı türünde eserleri Eliz, Şehir, Temren, Lümpen, Kaotik Yayın, Karalama Defterleri, Şiirden, Üslup, Sinada gibi birçok dergi ve fanzinde yayımlandı. *Bir Karamsar* (şiir), *Mutlak Karanlığın Zirvesinde* (deneme), *Sinek Balesi* (şiir), *Historein: Geleceğin Yükselişi* (deneme) isimli kitapları ile booklet çalışmaları bulunmaktadır. Müzik alanındaki solo çalışmalarına ağırlıklı olarak dark synth rock ve synth pop tarzlarında devam etmektedir.

Davud Yıldızlı Kargalar

Davud Yıldızlı Kargalar /6
Vadedilmiş Acılar /9
Tebareke /13
Cinnet'ül Teala /18
Sonsuz Şiir /23

--benim seni görmeyişim senin bana bakmayışın gibidir--

davud yaldızlı kargalar

kargaboyları iniyordu esmer gözlü karanlığıma
ân ki dünya suyunda boğulan bir cenin
cehaletle şaşkın inleyen herkes
süt döküyor kaşığına
aklanabilmek için

gitmekte boynuzu y¼reklerini yiyen adamlar
¼ste lirik boyunsuz g¼nahlı kadınlara g¼m¼l¼yor
sırtımızda
sırttığımızda
kamburlaşan diři diřli mor kargalar
nasılsa herkes sonu olan řeyleri seviyor

uyanişta davud yaldızlı kargalar komalarından
sırıktaki sesle uğuldayan ağrılar da ölmemiştir
bu tařlar yumuřak bu lut'lar zehirli
bizde kendine giden daha hię geri dönmemiřtir

vadedilmiş acılar

göl ve haçla inisiye edilirken
ve rögar kapaklarının üstünde
diken üstü beklerken tüm asgari kalabalıklar

başlangıçsızdım, kendimsizdim, hiç olmamışlığın kabri, sebat
et! dünya bizi öğütür, dünya bizi dışkılar dalalet
içinde oluruz, küp sunaklarda pişiririz kendimizi
yehova, sebat et!

hiçlik ve terebentin imlaya ruhunu verir
alevinde dövülür keskinliğimiz
ve türeyiş içimizden kaçan büyük bir intihar
musa, akineton, kalam et!

bu etmekten

ekmekten örülmüş

şu ölmekten

sevmekten gömülmüş

o bölmekten

ipekten dönüşmüş

yirmi birinci yüzyılda beslediğim 1920'lerden kalmanın çakır
yalnızlığı, kafatasımdaki travmalar, sakallarımda gezinen
fareler

ginsberg, kerouac helal et!

kimsin ben
kimim sen
kimi o
delirten et'ten ordular, gözünle duymazsın, kulağınla
görmezsin işte onları, bağrına bastığın şüpheyile tekrarlırsın
kendini
yek metanet!

ve şahadet,
parmağında oynatıyor kimliğimi
veremli gözlerim
ve sedefli saçlarım gerçeğe tabiidir, kaygımı öldür, algıyı öldür
Tetovalı gelin
illa kudret billahi kudret!

yeryüzü bir diyenlerin, üç takla atanların, yedi kıtaya bölenlerin
atlantis'te veyahut lemurya'da nükleer sığınaklar inşa edenlerin
tövbe, eüzü, sebat et!
ve ben kanalizasyon kuyularında dahi akvaryumlar icat
edeceğim
selam et! yükselsin bu gelecek! yükselsin bu gelecek!

tebareke

ey tebareke!

satır
darbeleriyle sađalan
duvarlarımda odalı deniz kabukları

bil
inci dişlerimin gıcirtısı bundandır gör
masat altında bilenen bıçakları

bak
bu nazarda
kült. soykırım
kurt. çakalları
im. hırsızı
küfür. karamelaları

_bir delik geçiyor işte iğneden
bir delik açığımlı arıyor anlamsız_

ey tebareke!

büyük atlantis'te veyahut lemurya'da
o ki şöhreti arttıkça yavaşlayan
baht vehminin sarkacı
kılçıkları yunus'un karnında
balçıkları kadınların koynunda
göge batmadı mı
mutlak hükümranlılık içinden
bu kekeme dilim
cümle
alemi daraltmadı mı

ey tebareke!

kapında uyuyakalanların deliliği
cennetle geçinenlerin sahtekarlığı
günahlarımın mecburiyeti
ve inceliklerimin atılganlığı
bir teslim hakkaniyetiyle
maveraünnehir'e dökülmüştür
yırıtđım açık kalmıştır
sözümün gözü dönmüştür

bir cübbeyle yargıladıkları simya
bir nutfeyle bağladıkları dünya
çekiçsiz

örssüz

ve üzengisiz

yol almıştır sağırlığa

ey tebareke!

versinler bana
yeryüzünde çođalan insan kürkünü
gölgenin aşğılanışını
hiçliđin bitki örtüsünü

ey tebareke!

bir beşer
sana geliyor onar adımlarla!

Cinnet'ül Teala

bekle
şiiirim seni şimdi sarmalayacak
şirkim senindir
ortak koş bana!

nefsim kültün üstüne oturmuştur
cinnet'ül tealada
bir taş bir yarayı kondurmuştur

aklımı deliler yemiştir
canımı deliller
uykumu apneler
sesimi nefesler
tüketmiştir

cezayir bakışlı karanlığıma
nevroz nöbetlerim dadanmıştır

ve türlü ayinlerden geçmiştir kirvem
tokmanik'ten soluğuyla
işte şiddetim göklerden inip
cehenneme geçmiştir dünya yoluyla

kudretim lir gibi çalınmıştır
bir halkın sandıkları üstüne
günahıma mehir ödetmiştir

sevgim ölümü diriltmiştir
cinnet'ül tealada
kurşun gezdirmiştir

vehmim travma odalarımın çıkıştır
bir erken doğum intiharıyla
kendisini bıçaklamıştır

seyrim üç dünya görmüştür
yediye katlamıştır göğü
okyanus tabanlarında bile
tekamülü anlatmıştır

ey cinnet'ül teala
sonsuzum refakatçisidir Allah'ın
şirkim senindir
ortak koş bana!

sonsuz Őir

-bu sefer 6l6m bir kadını oynuyordu
dokunuyordu cinneti yaralarımaya
onun adıyla yazılmıştı ebced harfleri
omuzlarımın kuytu yumuŐaklıđına

ve büyüldü ellerim büyüyordu
avuçlarında bir morluk taşırdı içimsiz
herkes kendisini mutlu edebilirdi üstelik
o hırsız umudun iki gözlü karanlığında biçimsiz

-kim ölmek istemezdi ki
süt bakışlı göğüslerinde kadınların
tanrı ol dediğinde
insan olmaz dediğinde oluverirdi
ve olduğunla kalırsın sen varlıkta
ve onda filhakika yoksan

-kargaboyları gibi dönüyor çevremde
heykelini diktik biz acının
dediğimde
kabrimi bir heykeltıraş hileliyor
karınca duasına çıkıyor arılar
yaldızsız iğneleriyle

-küfürlerle yıkandı kirpiklerimiz
bir özgürlük inşa edeceğiz yemine
enkazı oldukça kendimizin

-her yüzyılın vardır bir laneti
zengin kafiyeli Őiirler dahi fakirdir
doğur yleyse acılarında kendini
Őuara suresinde kemikleri kırılan Őair

--benim sana bakmayışım senin beni görmeyişin gibidir--

upas

upas.evvel.org

İstanbul, 2024